

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תום' ד"ה אין לו וכו' וכן
הדיא דהגזול בתרא וכו'.
ע' תשובת לחם רב סימן
רכז ובספר כתנות אור על
התורה להגאון בעל פנים
מאירות צפרשה תולדות:

הגהות הב"ח

(א) גב' אמרה ליה אימא.
נ"ב ק"א אמה והיא
גירסת רש"י לשתי
הלשונות: (ב) שם אמר ליה
רב פפא משטה איז כך:

תוֹם' חֵד מִקְמַאי

היכל. כלומר כמדרומה איז שיש לך
אז ואס סמוכין לך לפסק תריכין
לפיכך קא מחדדן שמעמיד: **ושכרו.**
אזבו ואימיה: **גט מוטעם פפול.**
לס אינה מקיימת תנאה דאפישר
גט ע"י שליח שהאומר לשנים כתבו
ותנו גט לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו
הילכך דמי לתנאי בני גד ומהני ביה
תנאה: **וכן בגיט נשים.** כופין אותו
עד שיאמר רואה אני: **הולאין אע"פ**
שאין מכירין. יבם ויבמה שבאו
לפנינו לחלוץ ואין אנו מכירין בו שהוא
יבמה וזקקין להן **ב"ד** וחולאין:
וממאנין. ב"ד נזקקין למיאון אע"פ
שאין מכירין: **לפיכך.** הואיל וזקקין
להם אע"פ שאין מכירין אותם: **אין**
כותבין גט חליצה. עדים הוראים
בחליצה ובמיאון אין כותבין ונותנין
לה להיות בידה לזכות אא"כ מכירין
שהן יבם ויבמה. והשתא דאין כותבין
אא"כ מכירין אין נמי לאו יבמה הוא
לזא נפיק חורבה מיניה דכל כמה
דלית לה גט חליצה לא נכסי לה:
חיישין לב"ד טועין. אם כתבו לה
עדים ראיו שחללה צפינו מפלונו
ואפילו לא כתבו בו ואישתמודעניה
חיישין שמא תתרה גט זה לב"ד אחר
ויחבורו וילינו ולא יצדקו עליה תלוינו
ה

מוסף רש"י

בן שנחביון הרב.
 חוללה (חבובות שדה).
 חזקיהו לה ע"מ שחזן
 כר'. ואע"פ דלא ידעה
 כשהי' (ע"ס). קריבין אורח.
 כהן פתח אצל מועד קריב
 אומר, קרב ימלה הוא
 דלא מצי בהשיב קריבנו
 (ד"ה ו' וכע"ז קדושין ב')
 ומצי למחשב קריבנו אל
 פתח אצל מועד לזלו

יהצא ליה חליצתה כשירה
תנאי מבני גד ובני ראובן
לית שעשה משה את יהושע
באיה תגאה וכל תנאי דלא

תנו רבנן ⁶ חליצה מוטעת כשרה אי זו היא חליצה מוטעת אמר ר"ל כל שאומרים לו חלוץ ובכך אתה כונסה אמר ליה רבי יוחנן "אני שונה ⁷ בין שנתכוון הוא ולא נתכוונה היא בין שנתכוונה היא ולא נתכוון הוא חליצתה פסולה עד שיתכוונו שניהם כאחד ואת אמרת חליצתה כשירה אלא ⁸ ככל שאומרים לו חלוץ לה ע"מ שתתן לך מאתים וזו תניא גמי הכי חליצה מוטעת כשירה אי זו היא חליצה מוטעת כל שאומרים חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים וזו ומעשה באשה אחת שנפלה לפני יבם שאין הגון לה ואמרו לו חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים וזו ובא מעשה לפני רבי חייא

והכשירה ההוא דאתא לקמיה דרבי חייא בר אבא אמר לה יבתי עמודי אמרה ליה (6) אימא ישיבתה זו היא עמידתה אמר לה ידעת ליה אמרה ליה אין ממונא הוא דחזא לה וקבעי למיכליה מינה אמר לה לא גיחא לך אמרה ליה לא אמר ליה חלוץ לה ובכך אתה כונסה לבתר דחלוץ לה אמר ליה יהשתא מינך אפסלא לה חלוץ לה חליצה מעלייתא כי היכי דתישטרי לעלמא בת חמוה דרב פפא נפלה לפני יבם שאין הגון לה אתא לקמיה דאביי אמר ליה חלוץ לה ובכך אתה כונסה אמר ליה רב פפא לא סבר לה מר להא דאמר רבי יוחנן ואלא היכי אימא ליה אמר ליה חלוץ לה ע"מ שתתן לך מאתים וזו לבתר דחלוץ לה אמר לה זיל הב ליה אמר ליה (7) המשטה אני בך עבדה ליה מי לא תניא (7) יהרי שהיה בורח מבית האסורין והיתה מעברא לפניו ואמר ליה טול דינר והעבירני אין לו אלא שכרו אלמא אמר ליה משטה אני בך הכא גמי משטה אני בך אמר ליה אבוך היכא א"ל במתא אימך היכא א"ל במתא יהיב בהו ענייה ושכיבן: ת"ר (8) חליצה מוטעת כשרה וגט מוטעה פסול חליצה מעושיית פסולה גט מעושה כשר היכי דמי אי דאמר רוצה אני אפי' חליצה גמי ואי לא אמר רוצה אני גט גמי לא הכי קאמר חליצה מוטעת לעולם כשר וגט מוטעה לעולם פסול חליצה מעושיית וגט מעושה וזימנין כשר וזימנין פסול הא דאמר רוצה אני הא דלא אמר רוצה אני (9) דתניא יקריב אותו מלמד שכופין אותו ויכול בעל כרחו ת"ל לרצונו הא כיצד כופין אותו עד שיאמר רוצה אני (10) וכן אתה מוצא בגיטין נשים כופין אותו עד שיאמר רוצה אני אמר רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא חולצין אע"פ שאין מכירין ממאנין אע"פ שאין מכירין לפיכך אין כותבין גט חליצה אלא אם כן מכירין ואין כותבין גט מיאון אלא אם כן מכירין (11) דהיישגין לבית דין טועין ורבא בדרידה אומר (12) אין חולצין אלא אם כן מכירין (13) לפיכך כותבין גט חליצה אף ע גט מיאון אף על פי שאין מכירין ול

ותה מוצא בגיטי נשים. זהך דתן
שיאמר רולא אני דונתן מדעתו משמע

מצות חליצה פרק שנים עשר יבמות קו.

בְּרֵי עוֹמְדֵי. לָשׂוֹן שְׂפִי, בְּקוֹנְטֵרס עוֹמְדֵי וּחִלְלֵי לוֹ מִשְׁמַע שְׂרִיץ
עֹמֵדָה לַחֲלוֹן וְשֹׁמֵא לַכַּתְחָלָה צִעִי וְלֹא מִיִּסְפָּלָה חֲצֵי כִדְפִרִישִׁי
לְעִיל (קד קפ.) גְּבִי בִין עוֹמֵד בִין יוֹשֵׁב בִין מוֹטֵה:
אִין 15 אֵלֵא שְׁבֵרוֹ. הֵיטוּ דוֹקָא כְּגוֹן הֵכָּא שְׁשׂוֹלָא דְבֵר גְּדוֹל בְּמִקּוֹם

ש'אין לוקסין אלל דער מועט *וכן
היה להגדול בשרא (ב"ק קטז: ושם)
גבי הלך להביא כרוב ודורמסקין
לחולה דאין לו אלל שכרו אלל היכא
שלוקסין דער גדול התא אין יכול
לומר לו מטשה אני כך ואע"פ שלל
הוציא כלום מאתו דבר שמוצע עליו
שכר: **רבא** אמר רב סחורה.
והא דאמר באלו מציאות (ב"מ דף ג.
וה) אמר רבא כגון רב סחורה
דאסברן וזהמא ליסטרון פירוש שהאיר
עיני באתה משנה אחת רבה גרס
התם אלל רבא היה תלמידו מובהק
דמשמע הכא ובכמה דוכתין ואית
דגרסי התם רבא וי"ל דה"ק אפילו
לא אסברן אלל וזהמא ליסטרון בלדד
אני חייב להרוע עליו:

לְפִיכָךְ אִין בּוֹתְבִין גַּם חֲלִיצָה
אמ"כ מבידין בו'.
פירש בקונטרס דחיישין שמא יטעו
בית דין האחרון וישיאום בלא הכרה
יבם ויסמכו על בית דין הראשון וא"ת
ואמאי מכללין בית דין הראשון אע"פ
שאין מכירין ויטחשו למלמא מימימי
סהדי שחללה ב"ד? ויסמכו בית דין
האחרון עליהו וישיאום לשוק בלא
הכרה וי"ל דעדים אינם מעדיין
לחלצין וישאלו להם אם הכירום בית
דין הראשון דכולי האי ודאי לא
חיישינן: **ורבא** ידידיה אמר בו'
וא"ל חיישינן לבית דין טועין. פירוש
שמא טעו ב"ד הראשון ועשו בלא
הכרה כן פירש הקונטרס וקשה
לדין פירוש בית דין טועין שזה
דחיישינן לבית דין טועין דרש סמורה
היינו בית דין אחרון ולא חיישינן לבית
דין טועין דרבה היינו בית דין הראשון
ועוד דאין חשש דאין חשש דאין חשש

ויעד קשה לר"י דלמח"פ י"ש וחנניה
(ב"צ דף קלח: וסס) אמר רב דימי
הליכתא דחיישין לז"ד טועין וספיק
מ"ס מדרבא דלמח"פ רבא אין חולצין
אלא"כ מכיין דחייש' לבית דין טועין
כו' אלמא דדרבא גרסי' חוששין
לבית דין טועין ונראה לר"י כגירסת
ספרים ישנים דגרסי דרבא סחורה
לא חיישין לבית דין דלמח"פ חיישין
חיישין לבית דין טועין שמה טעמו
בית דין אחרון להשיא ע"י חליצה
שיעירו בחליצה ולא דביכירא דכולי
האי לא חיישין אללא יחזירו עליהם אם
הכירו דא"כ הראשון ורבא סבר דאין
חולצין אללא"כ מכיין שמה יטעו בית
דין האחרון להשיא ע"י ידי עדים
ויאמרו שלא עשו כ"א בכשרה והקשה
הר"ר יהודה מדתניא בתוספתא (פ"ב)
חולצין לאשה אלע"פ שאין מכיין
אותה מיקשה לרבא משמיה דנפשיה
ותירץ דתוספתא מיייר דלאורייתא
ואמוראי דהכא איירי דרבנן (א):
רבא

לכבוד דין טועין ורבה
חולצין אלא אם כן מכירין לו אין ממאנין אא"כ
גם חליצה אף על פי שאין מכירין וכותבין
גי שאין מכירין ולא חיישינן לבית דין טועין:
מתני'

עין משפט
נר מצוה

עו א מיי פ"ד מהלכות
 ירום הלכה גז סנה
 עשין גז טו"ש ע"ד א"ר
 חקטט טען מר וצבד
 חללה סעי' ל וצפירות
 סדר חללה סעיף מה:
 עו ב מיי שס הל' ד
 טו"ש ע"ד סנה
 חללה סעי' ג:
 עו ב מיי שס הלכה
 טו"ש ע"ד סעי' י
 וצפירות סדר חללה סעי'
 סד:
 עו ב מיי שס הל' ד
 טו"ש ע"ד סנה
 חללה סעי' נא:
 עו ב מיי שס טו"ש ע"ד
 סעי' ג:

[illegible]

הלכה ט: **פ**ה י"ח פ"ב מהל' גירושין הלכה ב' סמך עשין ו' טושי"ע שם סימן קלד טע"ה: **פ**ה י"ח פ"ד מהלכ' יוס' הלכה טו סמך עשין ו' טושי"ע שם סימן קסט טע"ח: **פ**ה י"ח פ"ה מהל' גירושין הלכה ב' סמך עשין ו' טושי"ע שם סימן קסט טע"ח: **פ**ה ז' מ' מ"ח שם הלכה ט' וסמך וטושי"ע י"ח מ"ח פ"ד מהלכות יוס' הלכה טו סמך עשין ו' טושי"ע אה"ר סימן קסט טע"ח וצפירוס דרד חללה נכנסה

תורה אור השלם

1. אם עליה קרבתנו מן
הבקר וזכר תמים יקריבנו
אל פתח אהל מועד
יקריב אתו לרצנו לפני
י: ויקרא א ג

תוספות ישנים

[illegible]